

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2017/2403,**12. detsember 2017,****milles käsitletakse välispüügilaevastike jätkusuutlikku majandamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1006/2008**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1006/2008 ⁽³⁾ („kalapüügilubade määrus“) loodi süsteem, mis käsitleb liidu kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks liidu vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu liidu vetele.
- (2) Liit on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) ⁽⁴⁾ osaline ning on ratifitseerinud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete 4. augusti 1995. aasta rakenduskokkuleppe ⁽⁵⁾. Kõnealuste rahvusvaheliste sätetega nähakse ette põhimõte, et kõik riigid peavad võtma asjakohaseid meetmeid mereressursside säästva majandamise ja kaitsmise tagamiseks ning tegema sel eesmärgil koostööd teiste riikidega.
- (3) Liit on kiitnud heaks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) 24. novembri 1993. aasta kokkuleppe, millega ergutatakse avamerekalalaevu täitma rahvusvahelisi kaitse- ja majandamisseeskirju ⁽⁶⁾. Selles kokkuleppes on sätestatud, et kokkuleppeosalised ei tohi anda laeva kasutamiseks avamerepüügiks juhul, kui teatavad tingimused ei ole täidetud, ning peavad konkreetsete aruandekohustuste täitmata jätmisel rakendama karistusi.
- (4) Liit kiitis heaks 2001. aastal vastu võetud FAO rahvusvahelise tegevuskava ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärarahoidmiseks ja lõpetamiseks („ETR-kalapüüki käsitlev rahvusvaheline tegevuskava“). Kõnealuse rahvusvahelise tegevuskava ja lipuriikide tegevust käsitlevate FAO vabatahtlike suuniste (heaks kiidetud 2014. aastal) kohaselt peab lipuriik tagama mere bioloogiliste ressursside ja mereökosüsteemide pikaajalise kaitsmise ja säästva kasutamise. Tegevuskavaga nähti ette, et lipuriik peaks oma lipu all sõitvatele laevadele oma suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvatest vetest väljaspool toimuvaks püügitegevuseks väljastama lubasid. Lisaks soovitatakse kõnealustes vabatahtlikes suunistes, et lipuriik ja rannikuriik väljastaksid loa juhul, kui püügitegevus toimub püügilepingu alusel või isegi väljaspool sellist lepingut. Mõlemad riigid peaksid veenduma, et asjaomane tegevus ei kahjusta rannikuriigi vetes kalavarude jätkusuutlikkust.

⁽¹⁾ ELT C 303, 19.8.2016, lk 116.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 2. veebruari 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 17. oktoobri 2017. aasta esimese lugemise seisukoht (ELT C 390, 17.11.2017, lk 1). Euroopa Parlamendi 26. oktoobri 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ja millega muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2847/93 ja (EÜ) nr 1627/94 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 3317/94 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 33).

⁽⁴⁾ Nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsus 98/392/EÜ, mis käsitleb 10. detsembri 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni ja selle XI osa 28. juuli 1994. aasta rakenduskokkuleppe sõlmimist Euroopa Ühenduse poolt (EÜT L 179, 23.6.1998, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 8. juuni 1998. aasta otsus 98/414/EÜ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete rakenduskokkuleppe ratifitseerimise kohta Euroopa Ühenduse poolt (EÜT L 189, 3.7.1998, lk 14).

⁽⁶⁾ Nõukogu 25. juuni 1996. aasta otsus 96/428/EÜ, millega ühendus kiidab heaks kokkuleppe, millega ergutatakse avamerekalalaevu täitma rahvusvahelisi kaitse- ja majandamisseeskirju (EÜT L 177, 16.7.1996, lk 24).

- (5) 2014. aastal võtsid kõik FAO liikmed, kaasa arvatud EL ja selle arenguriikidest partnerid, ühehäälselt vastu vaba-tahtlikud suunised, mis käsitlevad säästva väikesemahulise kalapüügi säilitamist toiduga kindlustatuse ja vaesuse kaotamise kontekstis. Nende suuniste punktis 5.7 on toonitatud, et enne varudele juurdepääsu andvate lepingute sõlmimist kolmandate riikide ja kolmandate osapooltega tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta väikesemahulist kalapüüki. Kõnealustes suunistes kutsutakse üles võtma vastu kalavarude pikaajalise kaitsmise ja säästva kasutamise ning toidutootmise ökoloogilise aluse kindlustamise meetmed, rõhutades liidu vetest väljaspool toimuva püügitgevuse keskkonnastandardite tähtsust, mis hõlmavad ökosüsteemipõhist lähenemisi kalavarude majandamisele ning ettevaatusprintsipi.
- (6) Kui on tõendeid selle kohta, et kalapüügiloo väljastamise aluseks olnud tingimused ei ole enam täidetud, peaks lipuliikmesriik võtma asjakohaseid meetmeid, sealhulgas muutma kalapüügiluba või selle tühistama, ning vajaduse korral rakendama tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid sanktsioone. Kui piirkondliku kalandusorganisatsiooni või säästva kalapüügi partnerluslepingute raames toimuva kalapüügi korral ei vasta liidu kalalaev kalapüügiloo tingimustele ja liikmesriik ei ole võtnud asjakohaseid meetmeid olukorra parandamiseks isegi pärast seda, kui komisjon on seda nõudnud, peaks komisjon järeldama, et asjakohaseid meetmeid ei ole võetud. Komisjon peaks seejärel võtma täiendavad meetmed, tagamaks, et asjaomane laev ei püüa kala senikaua, kuni tingimused ei ole täidetud.
- (7) 25. septembril 2015 toimunud ÜRO säästva arengu tippkohtumisel võttis liit kohustuse rakendada resolutsiooni, mis sisaldab lõppdokumenti pealkirjaga „Kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 „Muudame oma maailma““, sealhulgas säästva arengu eesmärki 14, milleks on „kaitsta ja kasutada säästvalt ookeane, meresid ja mereressursse säästva arengu jaoks“, samuti säästva arengu eesmärki 12, milleks on „tagada säästvad tarbimis- ja tootmismudelid“, ning nende alaeesmärke.
- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 ⁽¹⁾ („alusmäärus“) sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärk on tagada, et püügitgevus on keskkonnavalaselt, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutlik, et seda majandatakse kooskõlas eesmärkidega saada majanduslikku, sotsiaalset ja tööhõivealast kasu ning taastada kalavarud ja säilitada neid tasemetel, mis võimaldavad maksimaalset jätkusuutlikku saagikust, ning et need toetavad toiduvarude kättesaadavust. Selle poliitika rakendamisel on vaja arvestada ka arengukoostöö eesmärke vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping“) artikli 208 lõike 1 teisele lõigule.
- (9) Alusmääruses nõutakse ka, et säästva kalapüügi partnerluslepingud peaksid piirduma kogupüügi ülejäägiga, nagu on osutatud UNCLOS e artikli 62 lõigetes 2 ja 3.
- (10) Alusmääruses rõhutatakse vajadust edendada ühise kalanduspoliitika eesmärke rahvusvahelisel tasandil, tagades, et liidu püügitgevus liidu vetest väljaspool põhineb samadel põhimõtetel ja standarditel, mida kohaldatakse liidu õiguse alusel, edendades samal ajal võrdseid võimalusi liidu ja kolmandate riikide käitajatele.
- (11) Kalapüügilubade määruse eesmärk oli kehtestada ühtsed põhimõtted, mille alusel anda liidu laevadele luba liidu vetest väljaspool toimuvaks püügitgevuseks, et toetada võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi („ETR-kalapüük“) vastu ning tagada liidu laevastiku tõhusam kontrollimine ja seire üle maailma, samuti sätestati määrusega tingimused kolmandate riikide laevade püügitgevuse lubamiseks liidu vetes.
- (12) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1005/2008 ⁽²⁾ („ETR-kalapüügi määrus“) võeti vastu samal ajal kui kalapüügilubade määrus ning aasta hiljem võeti vastu nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009 ⁽³⁾ („kontrollimäärus“). Nende määruste puhul on tegemist kolme alustalaga ühise kalanduspoliitika kontrollisätete ja nõuete täitmise tagamist käsitlevate sätete rakendamisel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁽²⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

- (13) ETR-kalapüügi määrust, kalapüügilubade määrust ja kontrollimäärust ei rakendatud aga järjekindlalt; eeskätt esines ebakõlasid kalapüügilubade määruse ja kontrollimääruse vahel. Samuti täheldati kalapüügilubade määruse rakendamisel mitut lünka, kuna see ei hõlmanud teatavaid kontrollimise seisukohast keerulisi küsimusi, näiteks prahtimine, teise riigi lipu alla ümberregistreerimine ning olukorrad, kus kolmanda riigi pädev asutus väljastab liidu kalalaevadele lube väljaspool säästva kalapüügi partnerluslepingu raamistikku (nn otselood). Lisaks on mõned aruandekohustused osutunud keeruliseks, nagu ka haldusülesannete jaotamine liikmesriikide ja komisjoni vahel.
- (14) Käesoleva määruse aluspõhimõtte kohaselt peaks kõikidel liidu vetest väljaspool kala püüdvatel liidu laevadel olema oma lipuliikmesriigi luba ning nende suhtes tuleks kohaldada vastavat seiret, olenemata sellest, kus ja millises raamistikus nad tegutsevad. Loa väljastamine peaks sõltuma põhiliste kõlblikkuskriteeriumide täitmisest. Liikmesriikide kogutud ja komisjonile esitatud teabe alusel peaks komisjonil olema võimalik igal ajal sekkuda kõikide liidu kalalaevade püügioperatsioonide seiresse mis tahes piirkonnas liidu vetest väljaspool.
- (15) Liidu väline kalanduspoliitika on viimastel aastatel oluliselt paranenud, seda nii säästva kalanduse partnerluslepingute tingimuste osas kui ka hoolsuse osas, millega neid sätteid jõustatakse. Liidu välise kalanduspoliitika prioriteetne eesmärk peaks seetõttu olema liidu huvide kaitsmine seoses juurdepääsuõigustega ja tingimustega säästva kalapüügi partnerluslepingute raames ning samasuguseid tingimusi tuleks kohaldada ka liidu tegevusele väljaspool kõnealuste partnerluslepingute kohaldamisala.
- (16) Abilaevad võivad oluliselt mõjutada kalalaevade püügioperatsioone ja kalakogust, mida nad suudavad püüda. Seetõttu on vaja neid käesoleva määrusega kehtestatud loa- ja aruandlusmenetluse puhul arvesse võtta.
- (17) Ümberregistreerimine teise riigi lipu alla tekitab probleeme, kui selle eesmärk on hoiduda kõrvale ühise kalanduspoliitika õigusnormidest või kehtivatest kaitse- ja majandamiseskirjadest. Seetõttu peaks liit suutma sellist tegevust määratleda, avastada ja takistada. Jälgitavus ja asjakohane nõuetele vastavuse kontroll tuleks tagada liidu käitajale kuuluva laeva kogu kasutusaja vältel, sõltumata sellest, millise lipu (või lippude) all see tegutseb. Sellele peaks kaasa aitama nõue, et igal laeval peab olema Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) määratud kordumatu number, kui liidu õigus seda nõuab.
- (18) Kolmandate riikide vetes võivad liidu laevad tegutseda kas liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud säästva kalapüügi partnerluslepingute alusel või kolmandatelt riikidelt saadud otseloa alusel, kui säästva kalapüügi partnerluslepingut ei ole sõlmitud. Mõlemal juhul peaks kalapüük toimuma läbipaistvalt ja säästvalt. Lipuliikmesriikidel on õigus anda kindlaksmääratud kriteeriumide alusel ja seire kohaldamisel oma lipu all sõitvatele laevadele luba taotleda ja saada rannikuäärsetelt kolmandatelt riikidelt otselubasid. Püügioperatsiooniks tuleks anda luba juhul, kui lipuliikmesriik on veendunud, et see ei kahjusta jätkusuutlikkust, ja kui komisjon ei ole esitanud nõuetekohaselt põhjendatud vastuväidet. Käitajale tuleks anda luba alustada püügitoimingut üksnes siis, kui ta on saanud loa nii lipuliikmesriigilt kui ka rannikuriigilt.
- (19) Liidu kalalaevadel ei ole lubatud püüda selliste kolmandate riikide jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes, kellega liit on sõlminud lepingu, aga puudub kehtiv protokoll. Sellise lepingu korral, kus ükski protokoll ei ole vähemalt kolme aasta jooksul jõus olnud, peaks komisjon analüüsima olukorra põhjuseid ja võtma asjakohaseid meetmeid, mis võiks hõlmata ettepanekut alustada läbirääkimisi uue protokollile üle.
- (20) Säästva kalapüügi partnerluslepingutes käsitletakse eraldi teemana alakasutatud kalapüügivõimaluste ümberjaotamist, mida tehakse juhul, kui asjakohaste nõukogu määrustega liikmesriikidele eraldatud kalapüügivõimalused ei ole täielikult ära kasutatud. Kuna säästva kalapüügi partnerluslepingutes sätestatud püügitasusid rahastatakse suure osas liidu üldeelarvest, on ajutine ümber- ja edasisjaotamissüsteem oluline vahend, millega kaitsta liidu finantshuve ja tagada, et ühtegi kalapüügivõimalust, mille eest on tasutud, ei jäeta kasutamata. Seetõttu on vaja täpsustada ja täiendada kõnealuseid jaotamissüsteeme, mida tuleks kasutada üksnes viimase võimalusena. Seda tuleks kohaldada ajutiselt ja see ei tohiks mõjutada kalapüügivõimaluste algset jaotust liikmesriikide vahel kooskõlas kohaldatava suhtelise stabiilsuse põhimõttega. Ümberjaotamist tuleks kasutada üksnes juhul, kui asjaomased liikmesriigid on loobunud õigusest kalapüügivõimalusi omavahel vahetada, ja seda tuleks käsitleda eeskätt säästva kalapüügi partnerluslepingute raames, mis annavad juurdepääsu mitme liigiga püügipiirkondadele.

- (21) Kui tegemist on kolmanda riigiga, kes ei ole mõne piirkondliku kalandusorganisatsiooni osaline, võib liit sellise kolmanda riigi puhul, kellega kaalutakse säästva kalapüügi partnerluslepingu sõlmimist, püüda ette näha osa valdkondliku toetuse eraldamist selleks, et aidata asjaomasel kolmandal riigil asjassepuutuva piirkondliku kalandusorganisatsiooniga liituda.
- (22) Piirkondlike kalandusorganisatsioonide egiidi all ja avamerel toimuvate püügioperatsioonide jaoks peaks loa samuti andma lipuliikmesriik ning see peaks vastama piirkondliku kalandusorganisatsiooni erieskirjadele või avamerel toimuvaid püügioperatsioone reguleerivale liidu õigusele.
- (23) Et täita liidu rahvusvahelisi kohustusi piirkondlikes kalandusorganisatsioonides ning kooskõlas alusmääruse artiklis 28 osutatud eesmärkidega peaks liit ergutama tulemuslikkuse perioodilist hindamist sõltumatute organite poolt ning tal peaks olema aktiivne roll selles, et luua rakenduskomiteed ja tugevdada neid kõikides piirkondlikes kalandusorganisatsioonides, milles liit on lepinguosaline. Eelkõige peaks ta tagama, et need rakenduskomiteed korraldaksid välise kalanduspoliitika ning piirkondlikes kalandusorganisatsioonides kokku lepitud meetmete rakendamise üle üldist järelevalvet.
- (24) Prahilepingute tõhus haldamine on oluline tagamaks, et kaitse- ja majandamiseeskirjade tõhusust ei kahjustata ning et mere bioloogilisi ressursse kasutatakse säästvalt. Seetõttu on vaja kehtestada õigusraamistik, mis aitab liidul paremini seirata liidu ja kolmanda riigi või liidu käitajate poolt prahitavate kalalaevade tegevust, võttes aluseks asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni vastu võetud eeskirjad.
- (25) Ümberlaadimisi merel ei suuda nõuetekohaselt kontrollida ei laevade lipuriigid ega rannikuriigid ning seega on käitajatel võimalus vedada ebaseaduslikku saaki. Avamerel ja otselubade alusel kala püüdnud liidu laevade ümberlaadimised väljaspool sadamat peaksid toimuma etteteatamisega. Liikmesriigid peaksid kord aastas teavitama komisjoni kõikidest nende laevade ümberlaadimistoimingutest.
- (26) Menetluskord peaks olema liidu ja kolmanda riigi käitajate ning nende asjaomaste pädevate asutuste jaoks läbipaistev ja prognoositav.
- (27) Tagada tuleks kontrollimäärusega ette nähtud andmete elektrooniline vahetamine liikmesriikide ja komisjoni vahel. Liikmesriigid peaksid koguma oma laevastike ja nende püügioperatsioonide kohta kõik nõutud andmed, neid andmeid haldama ja tegema need komisjonile kättesaadavaks. Lisaks peaksid nad tegema üksteise, komisjoni ja kolmandate riikidega koostööd, kui see on sellise andmete kogumise kooskõlastamiseks asjakohane.
- (28) Liidu kalapüügilube käsitleva teabe läbipaistvuse ja kättesaadavuse parandamiseks peaks komisjon looma elektroonilise kalapüügilubade andmebaasi, millel on nii avalik osa kui ka turvatud osa. Liidu kalapüügilubade andmebaasis talletatav teave sisaldab isikuandmeid. Käesoleva määruse alusel toimuv isikuandmete töötlemine peaks vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 45/2001, ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ ⁽²⁾ ning kohaldatavatele siseriiklikele õigusnormidele.
- (29) Selleks et nõuetekohaselt käsitleda kolmanda riigi lipu all sõitvate kalalaevade juurdepääsu liidu vetesse, peaksid asjakohased õigusnormid haakuma normidega, mida kohaldatakse liidu kalalaevade suhtes kooskõlas kontrollimäärusega. Eelkõige peaks nimetatud määruse artikkel 33 püügitegevusest ja püügiandmetest teatamise kohta olema kohaldatav ka liidu vetes kala püüdvate kolmandate riikide laevade suhtes.
- (30) Kolmandate riikide kalalaevad, millel ei ole käesoleva määruse kohast luba, peaksid liidu vetes sõites olema kohustatud tagama, et püügivahendid on paigutatud nii, et need ei oleks püügitoiminguteks kohe kasutatavad.
- (31) Liikmesriigid peaksid vastutama liidu vetes toimuva kolmandate riikide laevade püügioperatsioonide eest ja rikkumiste korral registreerima need kontrollimääruse artikliga 93 ette nähtud riiklikus registris.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

- (32) Kalapüügivõimaluste vahetamise või ühise majandamise lepingute alusel tegutsevad kolmandate riikide kalalaevad peaksid järgima nende oma lipuriigi poolt neile eraldatud kvote. Kui kolmandate riikide laevad ületavad neile liidu vete kalavarude suhtes eraldatud kvote, peaks komisjon asjaomastele kolmandatele riikidele järgmisteks aastateks eraldatud kvote vähendama. Kalapüügivõimaluste vahetamise või ühise majandamise lepingute alusel tegutsevad kolmanda riigi kalalaevad püüavad liidu vetes kala oma lipuriigi poolt neile eraldatud kvootide alusel. Sellisel juhul käsitatakse komisjonipoolset kvootide vähendamist ülepüügi korral komisjoni sisendina rannikuriikidega peetavate konsultatsioonide raames.
- (33) Loa andmise menetluse lihtsustamiseks peaksid liikmesriigid ja komisjon kasutama vajaliku teabe ja täienduste esitamiseks ühist andmete vahetamise ja säilitamise süsteemi, hoides seejuures halduskoormuse võimalikult väiksenä.
- (34) Selleks et võtta arvesse tehnoloogilist arengut ja sellega seonduvaid võimalikke uusi rahvusvahelise õiguse nõudeid, tuleks komisjonile delegeerida õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte seoses muudatuste vastuvõtmisega käesoleva määruse lisas, milles on sätestatud loetelu andmetest, mida käitaja peab kalapüügiloo saamiseks esitama, ning et täiendada artiklis 10 sätestatud kalapüügilubade väljastamise tingimusi, kuivõrd see on vajalik selleks, et kajastada liidu õiguses liidu ja liiduga lepingu sõlminud kolmandate riikide vaheliste konsultatsioonide tulemusi või liiduga ühiseid kalavarusid jagavate rannikuriikidega sõlmitud kokkulepete tulemusi. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (35) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamislõuendused seoses kalapüügilube käsitlevate andmete salvestamise, vormindamise ning edastamisega liikmesriikidelt komisjonile ja liidu kalapüügilubade andmebaasi, ning seoses kasutamata kalapüügivõimaluste ajutise ümberjaotamise otsustamisega kehtivate säästva kalapüügi partnerluslepingute protokollide alusel kalapüügilubade määruse artiklile 10 vastava üleminekumeetmena. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽²⁾.
- (36) Et muuta liidu kalapüügilubade andmebaas toimivaks ja võimaldada liikmesriikidel täita tehnilise edastamise nõudeid, peaks komisjon pakkuma asjaomastele liikmesriikidele tehnilist abi, et nad saaksid andmeid edastada elektrooniliselt. Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014⁽³⁾ artikli 76 lõike 2 punktile a võivad liikmesriigid saada rahalist abi ka Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist.
- (37) Kalapüügilubade määruuses tehtavate muudatuste arvu ja olulisuse tõttu tuleks kõnealune määrus kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruuses sätestatakse kalapüügilubade väljastamise ja haldamise nõuded järgmistele laevadele:

- a) liidu kalalaevad, mis teevad püügitoominguid kolmanda riigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes, piirkondliku kalandusorganisatsiooni egiidi all, milles liit on lepinguosaline, liidu vetes või liidu vetest väljaspool või avamerel, ning

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamislõuenduste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

- b) liidu vetes püügitoiminguid tegevad kolmandate riikide kalalaevad.

Artikkel 2

Seos rahvusvahelise ja liidu õigusega

Käesoleva määruse kohaldamine ei piira nende sätete kohaldamist,

- a) mis on kehtestatud liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud säästva kalapüügi partnerluslepingutes ja muudes kalanduskokkulepetes;
- b) mille on vastu võtnud piirkondlikud kalandusorganisatsioonid, milles liit on lepinguosaline;
- c) mis on kehtestatud liidu õigusega, millega rakendatakse või võetakse üle punktides a ja b osutatud sätted.

Artikkel 3

Mõisted

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kasutatakse selles alusmääruse artiklis 4 ning ETR-kalapüügi määruse artikli 2 punktides 1–4, 15, 16 ja 22 sätestatud mõisteid.

2. Käesolevas määruses kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

a) „abilaev“ – laev, v.a laeva pardal veetav veesõiduk, mis ei ole varustatud kala püüdmiseks või ligi meelitamiseks loodud kalapüügi vahenditega ning mis toetab, abistab või valmistab ette püügitoiminguid;

b) „kalapüügiluba“ – liidu kalalaeva puhul:

— luba kontrollimääruse artikli 4 punkti 10 tähenduses;

— kolmanda riigi väljastatud luba, mis annab liidu kalalaevale õiguse teha teatavatel tingimustel konkreetseid püügitoiminguid asjaomase kolmanda riigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes kindla ajavahemiku jooksul, teatavas piirkonnas või teatud kalaliikide suhtes,

ning kolmanda riigi kalalaeva puhul luba, mis annab laevale õiguse teha teatavatel tingimustel konkreetseid püügitoiminguid liidu vetes kindla ajavahemiku jooksul, teatavas piirkonnas või teatavate kalaliikide suhtes;

c) „otseluba“ – kalapüügiluba, mille on väljastanud kolmanda riigi pädev asutus liidu kalalaevale väljaspool säästva kalapüügi partnerluslepingut või kalapüügi võimaluste vahetamise ja ühist huvi pakkuvate liikide ühise majandamise lepingut;

d) „kolmanda riigi veed“ – veed, mis kuuluvad kolmanda riigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla. Liikmesriigi veed, mis ei ole liidu veed, loetakse käesoleva määruse kohaldamisel kolmanda riigi veteks;

e) „vaatlejate programm“ – piirkondliku kalandusorganisatsiooni, säästva kalapüügi partnerluslepingu, kolmanda riigi või liikmesriigi hallatav kava, mille raames saadetakse kalalaevade pardale vaatlejad, sealhulgas juhul, kui see on kohaldatavas vaatlejate kavas konkreetselt ette nähtud, et kontrollida laeva vastavust asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni või kolmanda riigi poolt või asjaomase säästva kalapüügi partnerluslepingu alusel vastu võetud normidele;

f) „prahtimine“ – kokkulepe, mille kohaselt antakse liikmesriigi lipu all sõitev kalalaev kindlaksmääratud ajavahemikuks kas teise liikmesriigi või kolmanda riigi käitajale ilma lippu vahetamata;

g) „püügitoiming“ – mis tahes tegevus, mis on seotud kalade otsimise, aktiivpüüniste vettelaskmise, vedamise ja pardalehiivamise, passiivpüüniste paigaldamise, veesoleku, eemaldamise või uuesti paigaldamise ning saagi üleviimisega püügi vahendist, võrgust või veoks ette nähtud sumbast nuumamis- ja kasvatamissumpadesse.

II JAOTIS

LIIDU KALALAEVADE PÜÜGITOIMINGUD LIIDU VETEST VÄLJASPOOL

I PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 4

Üldpõhimõte

Ilma et see piiraks nõuet hankida luba pädevalt organisatsioonilt või kolmandalt riigilt, ei tee liidu kalalaev püügitoiminguid liidu vetest väljaspool, välja arvatud juhul, kui laeva lipuliikmesriik on väljastanud laevale kalapüügiloa ja püügitoimingud on märgitud kehtivale kalapüügiloale, mis on vastavalt vajadusele väljastatud II kuni V peatüki kohaselt.

Artikkel 5

Kõlblikkuskriteeriumid

1. Lipuliikmesriik tohib väljastada kalapüügiloa püügitoiminguteks liidu vetest väljaspool üksnes järgmistel juhtudel:
 - a) ta on saanud kalalaeva ja sellega seotud abilaeva(de), sealhulgas kolmandate riikide abilaevade kohta täieliku ja täpse teabe kooskõlas lisa või asjaomase säästva kalapüügi partnerluslepingu või asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni nõuetega;
 - b) kalalaeval on kontrollimääruse artiklis 6 sätestatud kehtiv kalalaevatunnistus;
 - c) kalalaev ja kõik sellega seotud abilaevad kohaldavad asjakohast Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni laeva identifitseerimisnumbri kava, niivõrd kui see on liidu õiguse kohaselt nõutav;
 - d) kalalaev ei ole kantud ETR-kalapüügiga tegelevate laevade loetellu, mille piirkondlik kalandusorganisatsioon ja/või liit on vastu võtnud ETR-kalapüügi määruse alusel;
 - e) kui see on kohaldatav, on lipuliikmesriigil olemas kalapüügi võimalused asjaomase kalanduskokkuleppe või piirkondliku kalandusorganisatsiooni asjakohaste sätete alusel ning
 - f) kui see on kohaldatav, vastab kalalaev artiklis 6 sätestatud nõuetele.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 44 vastu delegeeritud õigusakte lisa muutmiseks, et tagada kalalaevade tegevuse asjakohane seire käesoleva määruse alusel, eelkõige uute andmenõuete kaudu, mis tulenevad kalanduskokkulepetest või infotehnoloogia arengust.

Artikkel 6

Teise riigi lipu alla ümberregistreerimine

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse laevade suhtes, mis on viie aasta jooksul enne kalapüügiloa taotlemist
 - a) liidu kalalaevastikuregistrist välja arvatud ja registreeritud ümber kolmandasse riiki ning
 - b) seejärel uuesti lisatud liidu kalalaevastikuregistrisse.
2. Lipuliikmesriik tohib väljastada kalapüügiloa üksnes juhul, kui ta on kontrollinud, et selle perioodi jooksul, mil lõikes 1 osutatud laev tegutses kolmanda riigi lipu all, see
 - a) ei tegele ETR-kalapüügiga;

- b) ei tegutsenud sellise kolmanda riigi vetes, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1026/2012 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti a alusel tehtud kindlaks kui riik, mis lubab mittesäästvat kalapüüki;
- c) ei tegutsenud sellise kolmanda riigi vetes, mis on kantud ETR-kalapüügi määruse artikli 33 kohasesse koostöös mittetegevate kolmandate riikide nimekirja, ning
- d) ei tegutsenud sellise kolmanda riigi vetes, mis on ETR-kalapüügi määruse artikli 31 kohaselt kindlaks määratud kui ETR-kalapüügi vastu võitlemisel koostöös mittetegev kolmas riik, pärast kuue nädala möödumist sellest, kui komisjon on vastu võtnud otsuse, milles määratakse kindlaks, et asjaomane kolmas riik on koostöös mittetegev riik, välja arvatud toimingud, mida tehti juhul, kui nõukogu lükkas tagasi ettepaneku kanda asjaomane kolmas riik koostöös mittetegevate kolmandate riikide nimekirja vastavalt nimetatud määruse artiklile 33.

3. Selleks esitab kalalaeva käitaja järgmise teabe, mida lipuliikmesriik nõuab ajavahemiku kohta, mille jooksul laev tegutses kolmanda riigi lipu all:

- a) asjaomase ajavahemiku püügi ja püügikoormuse aruanne, mida kolmandast riigist lipuriik nõuab;
- b) koopia kalapüügilubadest, mis lubavad teha püügitoiminguid asjaomasel ajavahemikul;
- c) laeva uueks lipuriigiks saanud kolmanda riigi ametlik avaldus, milles on loetletud karistused, mida asjaomasel ajavahemikul laeva või laeva käitaja suhtes kohaldati;
- d) täielikud andmed lipuriikide kohta ajavahemikus, mil laev ei olnud liidu laevastikuregistris.

4. Lipuliikmesriik ei väljasta kalapüügiluba laevale, mis on ümber registreeritud kolmandasse riiki, mis on:

- a) vastavalt ETR-kalapüügi määruse artiklile 33 kantud nimekirja kui riik, mis ei tee ETR-kalapüügi vastu võitlemisel koostööd;
- b) vastavalt ETR-kalapüügi määruse artiklile 31 kindlaks määratud kui ETR-kalapüügi vastu võitlemisel koostöös mittetegev kolmas riik, pärast kuue nädala möödumist sellest, kui komisjon võttis vastu otsuse, milles määratakse kindlaks, et asjaomane kolmas riik on koostöös mittetegev riik, välja arvatud toimingud, mida tehti juhul, kui nõukogu lükkas tagasi ettepaneku kanda asjaomane kolmas riik koostöös mittetegevate kolmandate riikide nimekirja vastavalt nimetatud määruse artiklile 33, või
- c) vastavalt määruse (EL) nr 1026/2012 artikli 4 lõike 1 punktile a tehtud kindlaks kui riik, mis lubab mittesäästvat kalapüüki.

5. Lõiget 4 ei kohaldata, kui lipuliikmesriik on veendunud, et niipea, kui lõike 2 punktides b–d või lõike 4 punktides a–c kirjeldatud tingimused muutusid kohaldatavaks, käitaja

- a) lõpetas püügitoimingud ning
- b) alustas kohe asjakohaseid haldusmenetlusi laeva eemaldamiseks kolmanda riigi kalalaevastikuregistris.

Artikkel 7

Kalapüügilubade haldamine

1. Kalapüügiloa taotlemisel esitab käitaja lipuliikmesriigile täielikud ja täpsed andmed.
2. Käitaja teavitab lipuliikmesriiki viivitamata mis tahes muutustest esitatud andmetes.
3. Lipuliikmesriik jälgib regulaarselt, kas tingimused, mille alusel kalapüügiluba on väljastatud, on asjaomase loa kehtivusajal jätkuvalt täidetud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1026/2012, milles käsitletakse kalavarude kaitseks võetavaid teatavaid meetmeid seoses mittesäästvat kalapüüki lubavate riikidega (ELT L 316, 14.11.2012, lk 34).

4. Kui lõikes 3 osutatud järelevalvetevgevuse lõpliku tulemusena on tõendeid selle kohta, et tingimused, mille alusel kalapüügiluba on väljastatud, ei ole enam täidetud, võtab lipuliikmesriik asjakohaseid meetmeid, sealhulgas muudab kalapüügiluba või tühistab selle ning vajaduse korral kehtestab sanktsioonid. Lipuliikmesriikide kohaldatavad sanktsioonid rikkumiste suhtes peavad olema piisavalt ranged, et tagada nõuete tegelik täitmine, ennetada rikkumisi ja võtta õigusrikkujatelt ära õigusrikkumisest saadud kasu. Lipuliikmesriik teavitab sellest viivitamata käitajat ja komisjoni. Vajaduse korral teavitab komisjon vastavalt piirkondliku kalandusorganisatsiooni sekretariaati või asjaomast kolmandat riiki.

5. Komisjoni põhjendatud taotluse korral võtab lipuliikmesriik lõikes 4 sätestatud asjakohased meetmed, kui esineb vastuolusid mere bioloogiliste ressursside kaitse- ja majandamiseskirjades, mis on vastu võetud piirkondliku kalandusorganisatsiooni poolt, milles liit on lepinguosaline, või säästva kalapüügi partnerluslepingu raames.

6. Kui liit on piirkondliku kalandusorganisatsiooni lepinguosaline ja liidu kalalaev ei vasta artikli 21 punktis b sätestatud tingimustele, mis tehti kindlaks piirkondliku kalandusorganisatsiooni poolt tunnustatud lõplikus inspekteerimisaruandes, ja kui lipuliikmesriik ei võta käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud asjakohaseid meetmeid, võib komisjon oma otsusega asjaomase lipuliikmesriigilt nõuda, et see tagaks, et asjaomane liidu kalalaev neid tingimusi täidaks.

Kui asjaomane lipuliikmesriik ei ole 15 päeva jooksul võtnud asjakohaseid meetmeid esimeses lõigus osutatud komisjoni otsuse järgimiseks, saadab komisjon artiklis 22 osutatud ajakohastatud üksikasjad kalalaevade kohta piirkondliku kalandusorganisatsiooni sekretariaadile asjaomase laeva küsimuse käsitlemiseks. Komisjon teatab oma tegevusest lipuliikmesriigile. Lipuliikmesriik teavitab käitajat komisjoni tegevusest.

7. Kui liit on sõlminud kolmanda riigiga säästva kalapüügi partnerluslepingu ja liidu kalalaev ei vasta artikli 10 punktis b sätestatud tingimustele, mis tehti kindlaks pädevate asutuste poolt tunnustatud lõplikus inspekteerimisaruandes, ja kui lipuliikmesriik ei võta käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud asjakohaseid meetmeid, võib komisjon oma otsusega asjaomase lipuliikmesriigilt nõuda, et see tagaks, et asjaomane liidu kalalaev kõnealuseid tingimusi täidaks.

Kui asjaomane lipuliikmesriik ei ole 15 päeva jooksul võtnud asjakohaseid meetmeid esimeses lõigus osutatud komisjoni otsuse järgimiseks, saadab komisjon ajakohastatud üksikasjad kalalaevade kohta kolmandale riigile asjaomase liidu kalalaeva küsimuse käsitlemiseks. Komisjon teatab oma tegevusest lipuliikmesriigile. Lipuliikmesriik teavitab käitajat komisjoni tegevusest.

II PEATÜKK

Liidu kalalaevade püügitoimingud kolmandate riikide vetes

1. jagu

Säästva kalapüügi partnerluslepingute alusel tehtavad püügitoimingud

Artikkel 8

Kohaldamisala

Käesolevat jagu kohaldatakse liidu kalalaevade püügitoimingute suhtes, mis tehakse kolmanda riigi vetes säästva kalapüügi partnerluslepingu alusel.

Artikkel 9

Piirkondliku kalandusorganisatsiooni liikmesus

Liidu kalalaev tohib teha püügitoiminguid kolmanda riigi vetes piirkondliku kalandusorganisatsiooni majandatavate kalavarude suhtes üksnes juhul, kui asjaomane kolmas riik on sellise piirkondliku kalandusorganisatsiooni lepinguosaline.

Artikkel 10

Lipuliikmesriigi väljastatavate kalapüügilubade väljastamise tingimused

Lipuliikmesriik tohib väljastada kalapüügiloa kolmanda riigi vetes säästva kalapüügi partnerluslepingu alusel tehtavateks püügitoiminguteks üksnes järgmistel juhtudel:

a) artiklis 5 sätestatud kõlblikuskriteeriumid on täidetud;

- b) asjakohases säästva kalapüügi partnerluslepingus sätestatud tingimused on täidetud;
- c) käitaja on tasunud kõik tasud, mis tulenevad asjaomastest lepingutest, sealhulgas asjakohasel juhul seonduvad rahatrahvid, mis on määratud õigus- või haldusotsusega, millel on lõplik ja siduv mõju, ning
- d) kalalaeval on kehtiv kalapüügiluba, mille on väljastanud kolmas riik, mille suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes püügitoiminguid tehakse.

Artikkel 11

Kolmanda riigi kalapüügilubade saamise kord

1. Artikli 10 punkti d kohaldamisel saadab lipuliikmesriik, kes on kontrollinud, et artikli 10 punktides a–c sätestatud tingimused on täidetud, komisjonile vastava taotluse kolmanda riigi loa saamiseks.
2. Lõikes 1 osutatud taotlus sisaldab teavet, mida nõutakse säästva kalapüügi partnerluslepingu alusel.
3. Lipuliikmesriik saadab taotluse komisjonile vähemalt kümme kalendripäeva enne säästva kalapüügi partnerluslepingus sätestatud taotluste edastamise tähtpäeva. Komisjon võib saata lipuliikmesriigile nõuetekohaselt põhjendatud taotluse mis tahes täiendava teabe saamiseks, mis on vajalik tingimuste täitmise kontrollimiseks.
4. Pärast taotluse saamist või lisateabe nõudmist vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 viib komisjon läbi esialgse läbivaatamise, et teha kindlaks, kas artikli 10 punktides a–c sätestatud tingimused on täidetud. Seejärel komisjon
 - a) saadab taotluse kolmandale riigile viivitamata ja igal juhul enne säästva kalapüügi partnerluslepingus sätestatud taotluste edastamise tähtpäeva, tingimusel et käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud tähtpäevast on kinni peetud, või
 - b) teavitab liikmesriiki taotluse tagasilükkamisest.
5. Kui kolmas riik teavitab komisjoni, et ta on otsustanud lepingu alusel väljastada liidu kalalaevale kalapüügiloa, keelduda selle väljastamisest või kalapüügiloa peatada või tühistada, teavitab komisjon viivitamata sellest lipuliikmesriiki, võimaluse korral elektrooniliselt.

Artikkel 12

Kasutamata kalapüügivõimaluste ajutine ümberjaotamine säästva kalapüügi partnerluslepingute raames

1. Säästva kalapüügi partnerluslepingu protokollil rakendamise konkreetset aastal või mis tahes muul asjakohasel perioodil, võttes arvesse kalapüügilubade kehtivusaegu ja püügihooaegu, võib komisjon teha kindlaks kasutamata kalapüügivõimalused ja teavitada sellest liikmesriike, kellel on õigus vastavaid jaotusosasisid kasutada.
2. Kümne kalendripäeva jooksul pärast sellekohase teabe saamist komisjonilt võivad lõikes 1 osutatud liikmesriigid
 - a) teatada komisjonile, et kasutavad oma kalapüügivõimalusi hiljem asjaomase rakendamisperioodi jooksul, esitades püügikava koos üksikasjaliku teabega taotletud kalapüügilubade arvu, hinnanguliste püügikoguste, püügipiirkonna ja -perioodi kohta, või
 - b) teatada komisjonile oma kalapüügivõimaluste kasutamisest kalapüügivõimaluste vahetamise kaudu vastavalt alusmääruse artikli 16 lõikele 8.
3. Kui teatavad liikmesriigid ei ole komisjonile teatanud ühest lõikes 2 osutatud tegevusest ega ole talle teatanud oma kalapüügivõimaluste ainult osalisest kasutamisest, ja kui selle tulemusena on kalapüügivõimalused jäänud kasutamata, võib komisjon kuulutada välja konkursi olemasolevate kasutamata kalapüügivõimaluste jagamiseks teiste liikmesriikide vahel, kellel on õigus jaotusosa kasutada. Komisjon teavitab samal ajal kõiki liikmesriike konkursil osalemise kutse avaldamisest.

4. Kümne kalendripäeva jooksul alates lõikes 3 osutatud konkursil osalemise kutse saamisest võivad liikmesriigid, kellel on õigus jaotusosa kasutada, teatada komisjonile huvist olemasolevate kasutamata kalapüügivõimaluste vastu. Koos taotlusega esitavad nad kalapüügikava ning üksikasjaliku teabe taotletud kalapüügilubade arvu, hinnanguliste püügikoguste, püügipiirkonna ja -perioodi kohta.

5. Komisjon võib nõuda asjaomastelt liikmesriikidelt lisateavet, kui ta peab seda taotluse hindamiseks vajalikuks.

6. Kui liikmesriigid, kellel on õigus jaotusosa kasutada, ei näita lõikes 4 osutatud kümne päeva jooksul kõigi olemasolevate kasutamata kalapüügivõimaluste vastu huvi üles, võib komisjon laiendada konkursil osalemise kutset kõikidele liikmesriikidele. Liikmesriik võib teatada huvist kasutamata kalapüügivõimaluste vastu nimetatud lõikes osutatud tingimustel.

7. Nõukogu jaotab kasutamata kalapüügivõimalused üksnes ajutiselt ümber ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt ja käesoleva artikli lõikes 1 osutatud asjakohaseks perioodiks, võttes aluseks teabe, mille liikmesriigid on esitanud vastavalt käesoleva artikli lõikele 4 või 6.

Komisjon teatab liikmesriikidele, millistele liikmesriikidele on kalapüügivõimalused ümber jaotatud, ja ümber jaotatud kogused.

8. Kalapüügivõimaluste ajutisel ümberjaotamisel kasutatakse läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaalast, sotsiaalset või majanduslikku laadi, kui see on kohaldatav. Nende kriteeriumite hulka võivad kuuluda

- a) ümberjaotamiseks olemasolevad kalapüügivõimalused;
- b) taotluse esitanud liikmesriikide arv;
- c) osa, mis on eraldatud igale taotluse esitanud liikmesriigile kalapüügivõimaluste algse jaotuse kohaselt;
- d) iga taotluse esitanud liikmesriigi varasem püügikogus ja -koormus, kui see on kohaldatav;
- e) taotluse esitanud liikmesriikidelt saadud püügikavade elujõulisus, võttes arvesse kasutatavate laevade ja püügivahendite arvu, liiki ja omadusi.

Artikkel 13

Mitmeks järjestikuseks püügi piirnormiks jagatud aastase kvoodi jaotamine

1. Kui säästva kalapüügi partnerluslepingu protokollis on sätestatud kuu või kvartali püügi piirnormid või muud asjaomaseks aastaks olemasolevate kalapüügivõimaluste alajaotused ja kui antud kalapüügivõimalusi ei kasutata ära sama kuu, kvartali või muu kohaldatava perioodi jooksul, jaotab nõukogu vastavad olemasolevad kalapüügivõimalused ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt asjakohasteks perioodideks asjaomaste liikmesriikide vahel.

2. Olemasolevate kalapüügivõimaluste jaotamisel kasutatakse läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume. See on kooskõlas asjakohase nõukogu määruse alusel liikmesriikidele eraldatud iga-aastaste kalapüügivõimalustega.

2. jagu

Püügitoimingud vahetust või ühist majandamist käsitlevate lepingute alusel

Artikkel 14

Kohaldatavad sätted

1. Artikleid 8–11 kohaldatakse *mutatis mutandis* liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad kala kolmanda riigi vetes kalapüügivõimaluste vahetust või ühist huvi pakkuvate kalavarude ühist majandamist käsitleva lepingu alusel.

2. Erandina artiklist 11 võib lipuliikmesriik anda komisjonile üksikasjalikud andmed liidu kalalaevade kohta, mis on asjaomase lepingu alusel kõlblikud tegema püügitoiminguid kolmanda riigi vetes. Kui komisjon on kindlaks teinud, et artikli 10 punktides a–c sätestatud tingimused on täidetud, edastab ta asjaomaseid liidu kalalaevu käsitlevad üksikasjalikud andmed viivitamata kolmandale riigile. Niipea kui kolmas riik teatab komisjonile, et kõnealuste liidu kalalaevade üksikasjalikud andmed on heaks kiidetud, teavitab komisjon sellest lipuliikmesriiki. Liidu kalalaevad, mille kohta on esitatud nõutud üksikasjad, loetakse artikli 10 punkti d kohaldamisel kehtiva kalapüügiõigusega laevadeks. Samuti teavitab komisjon elektrooniliselt viivitamata lipuliikmesriiki, kui kolmas riik teatab komisjonile, et liidu kalalaev ei ole kõlblik tegema tema vetes püügitoiminguid.

Artikkel 15

Kolmandate riikidega peetavad konsultatsioonid seoses liidu kalalaevadega

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 44 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada artiklit 10, rakendades liidu õiguses liidu ja liiduga lepingu sõlminud kolmandate riikide vaheliste konsultatsioonide tulemusi või liiduga ühiseid kalavarusid jagavate rannikuriikidega tehtud kokkulepete tulemusi, mis puudutavad kalapüügilubade tingimusi.

3. jagu

Otselubade alusel tehtavad püügitoimingud

Artikkel 16

Kohaldamisala

Käesolevat jagu kohaldatakse liidu kalalaevade püügitoimingute suhtes, mis tehakse kolmanda riigi vetes väljaspool 1. või 2. jaos osutatud lepingu raamistikku.

Artikkel 17

Lipuliikmesriikide kalapüügilubade väljastamise tingimused

1. Lipuliikmesriik tohib väljastada kalapüügiõiguse püügitoiminguteks kolmanda riigi vetes väljaspool 1. või 2. jaos osutatud lepingu raamistikku üksnes järgmistel juhtudel:

- a) artiklis 5 sätestatud kõlblikuskriteeriumid on täidetud;
- b) asjaomase kolmanda riigiga ei ole sõlmitud kehtivat säästva kalapüügi partnerluslepingut või kalapüügiõiguste vahetust või ühist huvi pakkuvate kalavarude ühist majandamist käsitlevat lepingut või seda lepingut ajutiselt ei kohaldata;
- c) käitaja on esitanud kogu järgmise teabe:
 - koopia kohaldatavatest kalandusalastest õigusaktidest, mille on käitajale esitanud kolmas riik, kelle suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, kus kala püütakse, või täielik viide kõnealustele õigusaktidele;
 - teaduslik hinnang, mis tõendab kavandatavate püügitoimingute säästvust, sealhulgas asjakohasel juhul kooskõla UNCLOS artikliga 62;
 - määratud ametlik avalikule sektorile kuuluv panga kontonumber kõikide tasude tasumiseks;
- d) püügitoimingute korral, mis hõlmavad piirkondliku kalandusorganisatsiooni majandatavaid liike, on kolmas riik sellise organisatsiooni lepinguosaline ning
- e) käitaja on esitanud kas
 - asjaomase kalalaeva kehtiva kalapüügiõiguse, mille on välja andnud kolmas riik, kelle suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes püügitoimingud tehakse, või

— kirjaliku kinnituse, mille on käitajaga peetud arutelude järgselt välja andnud kolmas riik, kelle suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes püügitoimingud tehakse, kavandatava otseloa kohta, millega antakse käitajale juurdepääs nimetatud kolmanda riigi kalavarudele, sealhulgas asjaomase loa kestuse, tingimuste ja kalapüügivõimaluste kohta püügikoormuse või püügi piirnormidena.

2. Igal juhul ei tohi püügitoiminguid alustada enne, kui kolmas riik on väljastanud lõike 1 punktis e osutatud kehtiva kalapüügiloa. Lipuliikmesriik peatab oma loa, kui kolmanda riigi luba ei ole kavandatud püügitoimingute alguseks väljastatud.

3. Lõike 1 punkti c teises taandes osutatud teadusliku hinnangu esitab piirkondlik kalandusorganisatsioon või teadusliku pädevusega piirkondlik kalandusasutus, või esitatakse see kolmanda riigi poolt või koostöös kolmanda riigiga. Kolmandalt riigilt saadud teaduslik hinnang vaadatakse läbi liikmesriigi või liidu teadusinstituudis või -asutuses.

Artikkel 18

Kolmanda riigi kalapüügilubade saamise kord

1. Lipuliikmesriik, kes on kontrollinud, et artikli 17 lõike 1 punktides a–e sätestatud tingimused on täidetud, saadab komisjonile lisas loetletud asjakohase teabe ja artikli 17 lõike 1 punktis c sätestatud tingimuste täitmist käsitleva teabe.

2. Kui komisjon leiab, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teave ei ole piisav artiklis 17 sätestatud tingimuste täitmise hindamiseks, nõuab ta kümne tööpäeva jooksul pärast nimetatud teabe saamist lisateavet või selgitusi.

3. Kui komisjon leiab pärast käesoleva artikli lõikes 2 osutatud lisateabe või selgituste nõudmist ja asjaomase liikmesriigiga peetud arutelusid, et artiklis 17 sätestatud tingimused ei ole täidetud, võib ta 30 kalendripäeva jooksul pärast kogu nõutud teabe või selgituste saamist keelata kalapüügiloa andmise. Kui komisjon leiab, et nimetatud tingimused on täidetud, teavitab ta viivitamata asjaomast liikmesriiki oma kavatsusest mitte vastu olla.

4. Lipuliikmesriik tohib väljastada kalapüügiloa lõikes 2 osutatud tähtaja möödumisel. Kui komisjon on nõudnud lisateavet vastavalt kõnealusele lõikele, tohib lipuliikmesriik väljastada kalapüügiloa, kui komisjon ei ole lõikes 3 osutatud tähtjaks või enne seda vastuväiteid esitanud, tingimusel et komisjon on liikmesriiki teavitanud oma kavatsusest vastuväiteid mitte esitada.

5. Erandina lõigetest 1–4, juhul kui kalapüügiluba pikendatakse samadel tingimustel ja kahe aasta jooksul pärast esmase kalapüügiloa andmist, võib lipuliikmesriik väljastada kalapüügiloa, kui ta on kontrollinud saadud teavet artikli 17 lõike 1 punktides a, b, d ja e sätestatud tingimuste täitmise kohta. Lipuliikmesriik teavitab sellest viivitamata komisjoni.

6. Kui kolmas riik teatab komisjonile, et ta on otsustanud väljastada liidu kalalaevale otseloa, keelduda selle väljastamisest, selle peatada või see tühistada, teavitab komisjon sellest viivitamata lipuliikmesriiki.

7. Kui kolmas riik teatab lipuliikmesriigile, et ta on otsustanud väljastada liidu kalalaevale otseloa, keelduda selle väljastamisest, selle peatada või see tühistada, teavitab lipuliikmesriik sellest viivitamata komisjoni.

8. Käitaja esitab lipuliikmesriigile koopia lõplikest tingimustest, milles tema ja kolmas riik kokku leppisid, sealhulgas otseloa koopia.

III PEATÜKK

Liidu kalalaevade püügitoimingud piirkondlike kalandusorganisatsioonide egiidi all

Artikkel 19

Kohaldamisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse püügitoimingute suhtes, mida teevad liidu kalalaevad, mis püüavad kalavarusid piirkondliku kalandusorganisatsiooni egiidi all liidu vetes või liidu vetest väljaspool, kui nende toimingute suhtes kohaldatakse piirkondliku kalandusorganisatsiooni kehtestatud lubade andmise korda.

Artikkel 20

Kalapüügiload

1. Liidu kalalaev, mille püügitoimingute suhtes kohaldatakse piirkondliku kalandusorganisatsiooni vastu võetud lubade andmise korda, ei tohi püügitoiminguid teha piirkondliku kalandusorganisatsiooni egiidi all, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) liit on piirkondliku kalandusorganisatsiooni lepinguosaline;
- b) lipuliikmesriik on väljastanud laevale kalapüügiloa;
- c) laev on kantud piirkondliku kalandusorganisatsiooni asjakohasesse loa saanud laevade registrisse või loetelusse ning
- d) kolmanda riigi vetes tehtavate püügitoimingute korral on asjaomane kolmas riik väljastanud laevale kalapüügiloa kooskõlas II peatükiga.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a ei kohaldata liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad kala ainult liidu vetes ja millele on juba väljastatud kalapüügiluba kontrollimääruse artikli 7 kohaselt.

Artikkel 21

Lipuliikmesriikide väljastatavate kalapüügilubade väljastamise tingimused

Lipuliikmesriik tohib väljastada kalapüügiloa üksnes järgmistel juhtudel:

- a) artiklis 5 sätestatud kõlblikuskriteeriumid on täidetud;
- b) tagatud on vastavus piirkondliku kalandusorganisatsiooni sätestatud normidele või neid norme ülevõtvale liidu õigusele ning
- c) kolmanda riigi vetes tehtavate püügitoimingute korral on täidetud artiklis 10 või 17 sätestatud kriteeriumid.

Artikkel 22

Registreerimine piirkondlikes kalandusorganisatsioonides

1. Lipuliikmesriik saadab komisjonile üksikasjad laevade kohta, millele ta on käesoleva määruse artikli 20 kohaselt või, käesoleva määruse artikli 20 lõike 2 kohaldamisel, kontrollimääruse artikli 7 kohaselt andnud loa teha püügitoiminguid.

2. Lõikes 1 osutatud üksikasjad koostatakse kooskõlas piirkondliku kalandusorganisatsiooni kehtestatud tingimustega ning lisatakse nimetatud organisatsiooni nõutud teave.

3. Komisjon võib nõuda lipuliikmesriigilt mis tahes lisateavet, mida ta peab vajalikuks, kümne päeva jooksul pärast lõikes 1 osutatud üksikasjade saamist. Komisjon põhjendab igat sellist nõuet.

4. Kui komisjon on veendunud, et artiklis 21 sätestatud tingimused on täidetud, saadab ta 15 päeva jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud üksikasjade saamist piirkondlikule kalandusorganisatsioonile üksikasjad loa saanud laevade kohta.

5. Kui piirkondliku kalandusorganisatsiooni register või loetelu ei ole avalik, saadab komisjon üksikasjad loa saanud laevade kohta asjaomase püügipiirkonnaga seotud liikmesriikidele.

IV PEATÜKK

Liidu kalalaevade püügitoimingud avamerel

Artikkel 23

Kohaldamisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse III peatüki kohaldamisalast väljapoole jäävate liidu kalalaevade püügitoimingute suhtes, mis tehakse üle 24-meetrise kogupikkusega laevadel avamerel.

Artikkel 24

Lipuliikmesriikide väljastatavate kalapüügilubade väljastamise tingimused

Lipuliikmesriik tohib väljastada kalapüügiloa püügitoiminguteks avamerel üksnes järgmistel juhtudel:

- a) artiklis 5 sätestatud kõlblikuskriteeriumid on täidetud;
- b) kavandatavad püügitoimingud on
 - kooskõlas teadusliku hinnanguga, mis tõendab kavandatavate püügitoimingute jätkusuutlikkust ja mille on koostanud või kinnitanud lipuliikmesriigi teadusinstituut, või
 - osa uurimisprogrammist, sealhulgas teadusasutuse korraldatud andmekogumiskavast. Uuringu teadusprotokolli, mis on igal juhul nõutav, kinnitab lipuliikmesriigi teadusinstituut.

Artikkel 25

Kalapüügilubade saamise kord

1. Lipuliikmesriik, kes on kontrollinud artiklis 24 sätestatud tingimuste täitmist, saadab komisjonile lisa loetletud teabe ja artiklis 5 sätestatud tingimuste täitmist käsitleva teabe.
2. Kui komisjon leiab, et käesoleva artikli lõike 1 kohaselt esitatud teave ei ole piisav artiklis 24 sätestatud tingimuste täitmise hindamiseks, nõuab ta kümne kalendripäeva jooksul pärast kõnealuse teabe saamist lisateavet või selgitusi.
3. Kui komisjon leiab pärast käesoleva artikli lõikes 2 osutatud nõutud lisateabe või selgituste saamist, et artiklis 24 sätestatud tingimused ei ole täidetud, võib ta viie kalendripäeva jooksul pärast lisateabe või selgituste saamist olla vastu kalapüügiloa andmisele. Kui komisjon leiab, et tingimused on täidetud, teavitab ta viivitamata asjaomast liikmesriiki oma kavatsusest mitte vastu olla.
4. Lipuliikmesriik tohib väljastada kalapüügiloa lõikes 2 osutatud tähtaja möödumisel. Kui komisjon on nõudnud lisateavet vastavalt kõnealusele lõikele, tohib lipuliikmesriik väljastada kalapüügiloa, kui komisjon ei ole lõikes 3 osutatud tähtjaks või enne seda vastuväiteid esitanud, tingimusel et komisjon on teavitanud asjaomast liikmesriiki oma kavatsusest mitte vastu olla.

V PEATÜKK

Liidu kalalaevade prahtimine

Artikkel 26

Põhimõtted

1. Liidu kalalaev ei tee püügitoiminguid prahilepingu alusel vetes, mille suhtes on kehtiv säästva kalapüügi partnerlusleping või seda kohaldatakse ajutiselt.
2. Liidu kalalaev ei tegele püügitoimingutega korraga rohkem kui ühe prahilepingu alusel ega kasuta allprahtimist.

3. Liidu kalalaevad tegutsevad prahilepingute alusel piirkondliku kalandusorganisatsiooni hallatavates vetes ainult juhul, kui riik, millele laev on prahitud, on selle organisatsiooni lepinguosaline.
4. Liidu kalalaev, mis on prahitud, ei kasuta prahilepingu kehtimise ajal lipuliikmesriigi kalapüügivõimalusi. Prahitud liidu kalalaeva püügikogus arvestatakse prahtiva riigi püügivõimalustest maha.
5. Käesoleva määrusega ei vähendata mingil moel lipuliikmesriigi kohustusi, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest, kontrollimäärusest, ETR-kalapüügi määrusest või ühise kalanduspoliitika muudest sätetest, kaasa arvatud aruandluskohustusi.
6. Prahitava liidu kalalaeva kalalaevatunnistuse omanik teavitab lipuliikmesriiki prahilepingust enne selle algust. Asjamine liikmesriik teavitab viivitamata komisjoni.

Artikkel 27

Prahilepingu alusel väljastatud kalapüügilubade haldamine

Kalapüügiloa väljastamisel laevale artikli 17, 21 või 24 alusel ning kui asjakohased püügitoimingud tehakse prahilepingu alusel, kontrollib lipuliikmesriik seda, et

- a) prahtiva riigi pädev asutus on ametlikult kinnitanud, et leping on kooskõlas siseriikliku õigusega, ning
- b) prahilepingu üksikasjad on märgitud kalapüügiloal, sealhulgas ajavahemik, püügivõimalused ja püügipiirkond.

VI PEATÜKK

Ümberlaadimistoimingud

Artikkel 28

Ümberlaadimistoimingud

1. Liidu kalalaevade mis tahes ümberlaadimistoimingud avamerel või otselubade alusel tehakse kooskõlas kontrollimääruse artiklitega 21 ja 22. Lipuliikmesriik esitab komisjonile hiljemalt iga aasta märtsi lõpuks eelmisel aastal toimunud ümberlaadimiste kohta ümberlaadimise deklaratsioonis sisalduvad andmed, ümberlaadimise kuupäeva ning ümberlaadimise koha geograafilised koordinaadid ja piirkonna.
2. Otselubade alusel või avamerel kala püüdvate liidu kalalaevade kaptenid edastavad oma lipuliikmesriigi pädevatele asutustele enne ümberlaadimist järgmise teabe:
 - a) vastuvõtva laeva nimi ja pardatähis;
 - b) kavandatud ümberlaadimistoimingu aeg ja geograafilised koordinaadid ning
 - c) ümberlaaditavate liikide hinnangulised kogused.
3. Käesolevat artiklit ei kohaldata sadamates toimuvate liidu kalalaevade ümberlaadimiste suhtes.

VII PEATÜKK

Vaatlemis- ja aruandekohustused

Artikkel 29

Vaatlejate programmi andmed

Kui liidu kalalaeva pardal kogutakse andmeid vaatlejate programmi raames, saadetakse sellega seotud aruanded vaatlejate programmis täpsustatud edastamiseeskirjade kohaselt viivitamata lipuliikmesriigi pädevale asutusele.

*Artikkel 30***Kolmandatele riikidele edastatav teave**

1. Käesolevas jaotises käsitletud püügitoimingute korral teeb liidu kalalaeva kapten või tema esindaja asjakohased püügi- ja lossimisaruanded kolmandale riigile kättesaadavaks ning lisaks saadab lipuliikmesriigile elektroonilise koopia kõnealusest teabest.
2. Lipuliikmesriik hindab kontrollimääruse artikli 109 kohase ristkontrolli abil käesoleva artikli lõikes 1 osutatud andmete vastavust andmetele, mis on talle edastatud kooskõlas kontrollimäärusega ja asjakohasel juhul säästva kalapüügi partnerluslepingu asjakohaste sätetega.
3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud püügi- või lossimisaruannete kolmandale riigile edastamata jätmist peetakse ka kontrollimääruse artikli 90 kohaldamisel tõsiseks rikkumiseks sõltuvalt asjaomase rikkumise raskusastmest, mille määrab kindlaks lipuliikmesriigi pädev asutus, võttes arvesse selliseid kriteeriume nagu kahju liik, väärtus, õigusrikkuja majanduslik olukord ja rikkumise ulatus või selle korduvus.

III JAOTIS

KOLMANDATE RIIKIDE KALALAEVADE PÜÜGITOIMINGUD LIIDU VETES*Artikkel 31***Nõuded piirkondliku kalandusorganisatsiooni liikmesusele**

Kolmanda riigi kalalaev võib teha püügitoiminguid liidu vetes piirkondliku kalandusorganisatsiooni majandatavate kalavarude suhtes üksnes juhul, kui see kolmas riik on antud piirkondliku kalandusorganisatsiooni lepinguosaline.

*Artikkel 32***Üldpõhimõtted**

1. Kolmanda riigi kalalaev ei või püügitoiminguid liidu vetes teha, välja arvatud juhul, kui komisjon on väljastanud laevale kalapüügiloa. Selline luba väljastatakse ainult juhul, kui laev vastab artiklis 5 sätestatud kõlblikkuskriteeriumitele.
2. Kolmanda riigi laev, millel on luba liidu vetes kala püüda, järgib norme, millega reguleeritakse liidu laevade püügitoiminguid selles püügipiirkonnas, kus kolmanda riigi laev tegutseb. Kui asjakohases kalanduskokkuleppes kehtestatud sätted peaksid olema erinevad, esitatakse sätted sõnaselgelt kas selles lepingus või lepingut rakendava kolmanda riigiga kokku lepitud normides.
3. Kui kolmanda riigi kalalaev sõidab läbi liidu vete ilma käesoleva määruse kohase loata, peavad laeva püügivahendid olema kontrollimääruse artiklis 47 sätestatud tingimuste kohaselt soritud ja stooitud nii, et neid ei saa hõlpsasti kasutada püügitoiminguteks.

*Artikkel 33***Kalapüügilubade väljastamise tingimused**

1. Komisjon tohib väljastada kolmanda riigi kalalaevale loa püügitoiminguteks liidu vetes üksnes järgmistel juhtudel:
 - a) on lubatud kogupüügi ülejääk, mis kataks kavandatud püügivõimalused, nagu on nõutud UNCLOSe artikli 62 lõigetes 2 ja 3;
 - b) asjakohases kalanduskokkuleppes sätestatud tingimused on täidetud ja kalalaev on kõlblik saama luba asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud kalanduskokkuleppe alusel ning asjakohasel juhul on laev kantud sellise kokkuleppe alusel koostatud laevade loetellu;
 - c) kalanduskokkuleppe kohaselt nõutud teave kalalaeva ja sellega seotud abilaeva(de) kohta on täielik ja täpne ning laeval ja sellega seotud abilaeva(de)l on olemas IMO number, kui see on liidu õiguse kohaselt nõutav;

- d) kalalaev ei ole kantud ETR-kalapüügiga tegelevate laevade loetellu, mille piirkondlik kalandusorganisatsioon ja/või liit on vastu võtnud vastavalt ETR-kalapüügi määrusele;
- e) kolmas riik ei ole vastavalt ETR-kalapüügi määrusele kantud koostööd mittetegevate riikide nimekirja ega vastavalt määrusele (EL) nr 1026/2012 määratud kindlaks kui riik, mis võimaldab mittesäästvat kalapüüki.
2. Lõike 1 punkti a ei kohaldata kolmandate riikide laevade suhtes, mis teevad püügitoiminguid kalapüügivõimaluste vahetust või ühist huvi pakkuvate kalavarude ühist majandamist käsitleva lepingu alusel.

Artikkel 34

Kalapüügilubade saamise kord

1. Asjaomane kolmas riik saadab komisjonile oma kalalaevade taotlused enne asjakohases lepingus sätestatud või komisjoni määratud tähtpäeva.
2. Komisjon võib nõuda kolmandalt riigilt lisateavet, mis on vajalik selle kontrollimiseks, et artiklis 33 sätestatud tingimused on täidetud.
3. Kui komisjon on teinud kindlaks, et lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud, väljastab ta kalapüügiloa ning teavitab sellest viivitamata kolmandat riiki ja asjaomaseid liikmesriike.

Artikkel 35

Kalapüügilubade haldamine

1. Kui mõni artiklis 33 sätestatud tingimustest ei ole enam täidetud, võtab komisjon asjakohased meetmed, sealhulgas muudab kalapüügiluba või tühistab selle ning teatab sellest kolmandale riigile ja asjaomastele liikmesriikidele.
2. Komisjon võib keelduda kolmanda riigi kalalaevale loa väljastamisest, selle peatada või tühistada, kui on ilmnunud olulised muutused olukorras või kui seda tingib tõsine oht mere bioloogiliste ressursside säästvale kasutamisele, majandamisele ja kaitsmisele või kui see on oluline ebaseadusliku, teatamata või reguleerimata kalapüügi ennetamiseks või tõkestamiseks või kui liit on otsustanud asjaomase kolmanda riigiga suhted peatada või katkestada.

Kui komisjon kooskõlas esimese lõiguga keeldub loa väljastamisest, selle peatab või tühistab, teavitab ta sellest viivitamata asjaomast kolmandat riiki.

Artikkel 36

Püügitoimingute lõpetamine

1. Kui kolmandale riigile antud kalapüügivõimalusi peetakse ammendunuks, teatab komisjon sellest viivitamata sellele kolmandale riigile ja liikmesriikide pädevatele inspekteerimisasutustele. Selleks et tagada püügitoimingute jätkumine selliste ammendamata kalapüügivõimaluste raames, mis võivad mõjutada ka ammendatud kalapüügivõimalusi, esitab kolmas riik komisjonile tehnilised meetmed, millega takistatakse ammendunud kalapüügivõimalustele kahjuliku mõju avaldamist.
2. Alates lõikes 1 osutatud teatamise kuupäevast loetakse asjaomase kolmanda riigi lipu all sõitvatele laevadele antud kalapüügilube asjaomaste püügitoimingute suhtes peatatuks ning laevadel ei ole enam õigust selliseid püügitoiminguid teha.
3. Kui lõike 2 kohaselt peatatud kalapüügiload hõlmavad kõiki püügitoiminguid, mille jaoks luba oli antud, loetakse, et kalapüügiluba on tunnistatud kehtetuks.
4. Kolmas riik tagab, et asjaomaseid kalalaevu teavitatakse viivitamata käesoleva artikli kohaldamisest ja et nad peatavad kõik asjakohased püügitoimingud. Kolmas riik teavitab viivitamata komisjoni ka juhul, kui selle riigi lipu all sõitvad kalalaevad on püügitoimingud peatanud.

*Artikkel 37***Püügikvootide ületamine liidu vetes**

1. Kui komisjon teeb kindlaks, et kolmas riik on ületanud talle kalavaru või kalavarude rühma suhtes eraldatud kvote, vähendab komisjon kvote, mis on asjaomasele riigile kõnealuse kalavaru või kalavarude rühmade suhtes järgmisteks aastateks eraldatud. Komisjon püüab tagada, et vähendatud kvoot on kooskõlas sarnastel tingimustel liikmesriikide suhtes kehtestatud vähendamistega.

2. Kui lõike 1 kohast vähendamist ei saa ülepiüüdnud kalavaru või kalavarude rühma suhtes teha, kuna sellise kalavaru või kalavarude rühma puhul ei ole asjaomasel kolmandal riigil piisavalt kvote järel, võib komisjon pärast asjaomase kolmanda riigiga konsulteerimist vähendada muude kalavarude või kalavarude rühma kvote, mida asjaomane kolmas riik kasutab samas geograafilises piirkonnas või millel on sama kaubanduslik väärtus.

*Artikkel 38***Kontroll ja jõustamine**

1. Kolmanda riigi laev, millel on luba liidu vetes kala püüda, järgib kontrollieeskirju, millega reguleeritakse liidu laevade püügitoiminguid selles püügipiirkonnas, kus kolmanda riigi laev tegutseb.

2. Kolmanda riigi laev, millel on luba liidu vetes kala püüda, esitab komisjonile või komisjoni määratud asutusele ning vajaduse korral ka rannikuäärsele liikmesriigile andmed, mille kontrollimääruse kohaselt on liidu laevad kohustatud lipuliikmesriigile saatma.

3. Komisjon või komisjoni määratud asutus saadab lõikes 2 osutatud andmed rannikuäärsele liikmesriigile.

4. Kolmanda riigi laev, millel on luba liidu vetes kala püüda, esitab nõudmise korral komisjonile või komisjoni määratud asutusele kohaldatava vaatlejate programmi raames koostatud vaatlusaruanded.

5. Rannikuäärne liikmesriik registreerib kõik kolmanda riigi laevade sooritatud rikkumised, sealhulgas seonduvad karistused, kontrollimääruse artikliga 93 ette nähtud riiklikus registris.

IV JAOTIS

ANDMED JA TEAVE*Artikkel 39***Käesoleva määruse kohaselt välja antud liidu kalapüügilubade andmebaas**

1. Komisjon loob liidu kalapüügilubade elektroonilise andmebaasi, mis sisaldab kõiki II ja III jaotise alusel antud kalapüügilube ning millel on avalik osa ja turvaline osa, ning haldab seda. Selles andmebaasis

a) salvestatakse kooskõlas lisaga esitatud kogu teave ning muu teave, mis on esitatud komisjonile II ja III jaotise alusel kalapüügilubade väljastamise eesmärgil, sealhulgas omaniku ja kuni viie kasusaava omaniku nimi ning elukohalinn ja -riik, ning kuvatakse kõikide lubade staatus võimalikult kiiresti;

b) seda andmebaasi kasutatakse andmete ja teabe vahetamiseks komisjoni ja liikmesriigi vahel ning

c) seda kasutatakse üksnes kalalaevastike jätkusuutlikuks majandamiseks ja kontrolliks.

2. Andmebaasis sisalduv kõikide II ja III jaotise alusel välja antud kalapüügilubade loetelu on avalikkusele kättesaadav ja sisaldab kogu järgmist teavet:

a) laeva nimi ja lipuriik ning laeva ühenduse laevastikuregistri (CFR) tunnusnumber ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) tunnusnumber, kui see on liidu õiguse kohaselt nõutav;

- b) loa liik, sh sihtliigid või liigirühm(ad), ning
- c) püügitoimingu lubatud aeg ja piirkond (algus- ja lõppkuupäev, püügipiirkond).

3. Liikmesriik kasutab andmebaasi kalapüügilubade taotluste esitamiseks komisjonile ja lubade andmete ajakohastamiseks, nagu on nõutud artiklites 11, 18, 22 ja 26, ning kolmas riik kasutab andmebaasi artiklis 34 nõutud kalapüügilubade taotluste esitamiseks.

Artikkel 40

Tehnilised nõuded

- II ja III jaotises ning käesolevas jaotises osutatud teabevahetus toimub elektrooniliselt.
- Komisjon võib võtta vastu rakendusakte tehniliste tegevusnõuete kehtestamiseks II ja III jaotises ning käesolevas jaotises osutatud teabe salvestamise, vormindamise ja edastamise jaoks, piiramata seejuures Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/2/EÜ⁽¹⁾ sätteid. Tehnilisi tegevusnõudeid hakatakse kohaldama kõige varem kuus kuud pärast nende vastuvõtmist, kuid mitte hiljem kui 18 kuud pärast nende vastuvõtmist. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 45 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 41

Juurdepääs andmete

Ilma et see piiraks kontrollimääruse artikli 110 kohaldamist, võimaldavad liikmesriigid või komisjon juurdepääsu käesoleva määruse artiklis 39 osutatud liidu välispüügilaevastike kalapüügilubade andmebaasi turvatud osale ka laevastike majandamises osalevatele asjakohastele pädevatele haldusteenistustele.

Artikkel 42

Andmehaldus, isikuandmete kaitse ja konfidentsiaalsus

Käesoleva määruse alusel kogutud andmeid töödeldakse kooskõlas kontrollimääruse artiklitega 112 ja 113, määrusega (EÜ) nr 45/2001 ning direktiiviga 95/46/EÜ ja selle riiklike rakenduseeskirjadega.

Artikkel 43

Suhted kolmandate riikide ja piirkondlike kalandusorganisatsioonidega

- Kui liikmesriik saab kolmandalt riigilt või piirkondlikult kalandusorganisatsioonilt teavet, mis on käesoleva määruse tõhusa kohaldamise seisukohast asjakohane, edastab ta sellise teabe komisjonile või komisjoni määratud asutusele, ja asjakohasel juhul teistele asjaomastele liikmesriikidele, tingimusel et tal on asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud kahepoolsete lepingute või asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni eeskirjade kohaselt õigus seda teha.
- Komisjon või komisjoni määratud asutus võib liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kalanduskokkulepete raames, piirkondlike kalandusorganisatsioonide raames, milles liit on lepinguosaline, edastada käesolevas määruses sätestatud normide eiramist või tõsiseid rikkumisi käsitleva teabe nimetatud kokkulepete või organisatsioonide teistele osalistele, kui teabe esitanud liikmesriik on sellega nõus ja kui see on kooskõlas määrusega (EÜ) nr 45/2001.

V JAOTIS

MENETLUSED, DELEGEERIMINE JA RAKENDUSMEETMED

Artikkel 44

Delegeeritud volituste rakendamine

- Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
- Õigus võtta vastu artikli 5 lõikes 2 ja artiklis 15 osutatud delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 17. jaanuarist 2018. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne nimetatud viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiiv 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, 25.4.2007, lk 1).

3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artikli 5 lõikes 2 ja artiklis 15 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtete ja liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 5 lõike 2 ja artikli 15 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 45

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kalanduse ja vesiviljeluse komitee, mis on asutatud alusmääruse artikli 47 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes artikliga 5.

VI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 46

Kehtetuks tunnistamine

1. Kalapüügilubade määrus tunnistatakse käesolevaga kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määruse sätetele käsitatakse viidetena käesoleva määruse sätetele.

Artikkel 47

Kalapüügivõimaluste kehtivate protokollide kohast ajutist ümberjaotamist käsitlevad üleminekusätted

1. Erandina artiklist 12 kasutatakse kalandusalase partnerluslepingu nende protokollide osas, mis on jõustunud või mida kohaldatakse ajutiselt 17. jaanuaril 2018, kuni nimetatud protokollide kehtivusaja lõpuni käesolevas artiklis sätestatud kalapüügivõimaluste ajutise ümberjaotamise menetlust.
2. Kui kalandusalase partnerluslepingu raames selgub – artiklis 11 osutatud püügiloataotluste edastamise taotluste alusel –, et kalapüügilubasid või liidule protokollil alusel jaotatud kalapüügivõimalusi ei ole täielikult kasutatud, teavitab komisjon sellest asjaomaseid liikmesriike ja palub neil kinnitada, et nad ei kasuta nimetatud kalapüügivõimalusi. Kui vastust ei esitata tähtpäevaks, mille kohta nõukogu teeb otsuse kalandusalase partnerluslepingu sõlmimisel, käsitatakse seda kinnituseks, et asjaomase liikmesriigi laevad ei kasuta antud perioodil oma kalapüügivõimalusi täielikult.
3. Pärast asjaomaselt liikmesriigilt kinnituse saamist hindab komisjon kasutamata kalapüügivõimaluste kogumahtu ja teeb selle hinnangu teatavaks liikmesriikidele.
4. Liikmesriigid, kes soovivad kasutada lõikes 3 osutatud kasutamata kalapüügivõimalusi, esitavad komisjonile kõigi selliste laevade loetelu, millele nad kavatsesid taotleda kalapüügiluba, ning kooskõlas artikliga 11 püügiloataotluste edastamise taotluse kõigi nende laevade kohta.

5. Komisjon otsustab ümberjaotamise tihedas koostöös asjaomaste liikmesriikidega.

Kui asjaomane liikmesriik vaidlustab ümberjaotamise, siis teeb komisjon rakendusaktis selle kohta otsuse vastavalt käesoleva artikli lõikes 8 sätestatud kriteeriumidele ning teavitab sellest asjaomaseid liikmesriike. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 45 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Käesoleva artikli kohane taotluste edastamine ei mõjuta mingil viisil alusmääruse artikli 16 kohast kalapüügivõimaluste jaotamist või nende vahetamist liikmesriikide vahel.

7. Kuni lõikes 2 osutatud tähtpäevade kindlaks määramiseni on komisjonil õigus kohaldada lõigetes 2–5 osutatud mehhanismi.

8. Kalapüügivõimaluste käesoleva artikli kohasel ümberjaotamisel võtab komisjon arvesse eelkõige

- a) iga saadud taotluse saabumiskuupäeva;
- b) ümberjaotamiseks kasutada olevaid kalapüügivõimalusi;
- c) saadud taotluste arvu;
- d) taotluse esitanud liikmesriikide arvu ning
- e) kui kalapüügivõimalused põhinevad täielikult või osaliselt püügikoormuse või saagi kogusel: eeldatavalt rakendatavat püügikoormust või iga asjaomase laeva püütud saagi koguseid.

Artikkel 48

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Strasbourg, 12. detsember 2017

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
M. MAASIKAS

LISA

Esitatavate andmete loetelu

I	TAOTLEJA
1	Ettevõtja nimi
2	E-post
3	Aadress
4	Faks
5	Telefon
6	Omaniku nimi
7	E-post
8	Aadress
9	Faks
10	Telefon
11	Ettevõtjat esindava ühingu või esindaja nimi
12	E-post
13	Aadress
14	Faks
15	Telefon
16	Kapteni nimi (kaptenite nimed)
17	E-post
18	Aadress
19	Faks
20	Telefon
II	KALALAEV
21	Laeva nimi
22	Laeva identifitseeriv kood (IMO number, CFR number jne)
23	Kala säilitusviis pardal
24	Laeva tüüp (FAO kood)
25	Püügivahendi tüüp (FAO kood)

III	PÜÜGIKATEGOORIA, MILLE KOHTA KALAPÜÜGILUBA TAOTLETAKSE
26	Kalapüügiloa liik (otseluba; avameri; toetavad tegevused)
27	Püügipiirkond (FAO püügipiirkond, alapiirkond, rajoon, alarajoon (püügipiirkonnad, alapiirkonnad, rajoonid, alarajoonid))
28	Tegevuspiirkond (avameri; kolmas riik – täpsustada)
29	Lossimissadamad
30	Sihtliikide FAO kood(id) (või püügikategooria kalanduslase partnerluslepingu puhul)
31	Taotletud kehtivusaeg (algus- ja lõppkuupäev)
32	Abilaevade loetelu (laeva nimi; IMO number; CFR number)
IV	PRAHTIMINE
33	Prahilepingu alusel tegutsev laev (jah/ei)
34	Prahilepingu liik
35	Prahilepingu kehtivusaeg (algus- ja lõppkuupäev)
36	Prahilepingu alusel tegutsevate laevade eraldatud kalapüügivõimalused (tonnides)
37	Kolmas riik, kes eraldab kalapüügivõimalusi prahilepingu alusel tegutsevatele laevadele